

Sosiaalivaliokunnan mietintö n:o 31 hallituksen esityksestä laeiksi kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, vuodelta 1990 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta ja työnantajan lapsilisämaksun perimättä jättämisestä vuodelta 1990

Eduskunta on 10 päivänä lokakuuta 1989 lähettänyt sosiaalivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 154 laeiksi kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, vuodelta 1990 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta ja työnantajan lapsilisämaksun perimättä jättämisestä vuodelta 1990.

Valiokunta on tässä yhteydessä ottanut käsiteltäväksi myös eduskunnan 20 päivänä lokakuuta 1989 valiokuntaan lähettämän ed. Steenius-Kaukosen ym. lakialoitteen n:o 89 laeiksi kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, vuodelta 1990 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta ja työnantajan lapsilisämaksusta vuodelta 1990.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina valtiovarainministeri Erkki Liikinen, hallitusneuvos Tuulikki Haikarainen sosiaali- ja terveysministeriöstä, vanhempi budjet-tisihteeri Paavo Kytömäki valtiovarainministeriöstä, osastopäällikkö Antti Arola Kansaneläkelaitoksesta, apulaisosastopäällikkö Veikko Tattari Suomen Kaupunkiliitosta, toimistopäällikkö Viljo Väilä Suomen Kunnallisiitosta ja kirkkoneuvos Reijo Lehtinen kirkkohallituksesta.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan vuodelta 1990 perittäväksi yksityisen yritystoiminnan piiriin kuulualta työnantajalta ja valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia, kansaneläkemaksua yrityksen pääomavaltaisuudesta riippuen 3,40, 4,45 tai 5,05 prosenttia ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Yksityiseltä työnantajalta ja mainituilta liikelaitoksilta perittäisiin sairausvakuutusmaksua 1,45 prosenttia.

Julkisoikeudellisilta työnantajilta perittäisiin kansaneläkevakuutusmaksua 3,95 prosenttia. Sairausvakuutusmaksua perittäisiin kuntasektorilta 3,95 prosenttia ja kirkolta 4,20 prosent-

tia. Valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta ja kunnallisilta liikelaitoksilta perittäisiin sairausvakuutusmaksua 2,70 prosenttia.

Työnantajan lapsilisämaksua ei ehdoteta perittäväksi vuonna 1990.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruudeksi ehdotetaan 1,70 penniä veroäyryltä ja kansaneläkevakuutusmaksuksi 1,55 penniä veroäyryltä.

Vuonna 1990 olisi kunnan osuus kansaneläkelain mukaisten lisäosien rahoituksesta 0,72 penniä veroäyryltä kunnan verotuksessa saamien veroäyriiden yhteismäärästä. Kansaneläke-rahaston vähimmäismäärän tulisi olla kalenterivuoden päättyessä vähintään 6 prosenttia kansaneläkevakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista. Valtio takaisi edelleen Kansaneläkelaitoksen maksuvalmiuden siten, että maksuvalmius on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu.

Mainitut valtion vuoden 1990 tulo- ja menoarvioesitykseen liittyvät lakiehdotukset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1990 alusta.

Lakialoitteessa n:o 89 ehdotetaan työnantajan kansaneläkemaksuksi vuonna 1990 3,50, 5,50 tai 7,50 prosenttia ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä riippuen verovelvollisen työnantajan viimeksi toimitetussa verotuksessa ilmoittamien kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenosta tekemien säännönmukaisten poistojen ja varausten yhteismäärästä. Julkisilta työnantajilta perittäisiin kansaneläkemaksua 4,45 prosenttia palkkojen määrästä. Työnantajan sairausvakuutusmaksu seuraisi kansaneläkemaksua siten, että sairausvakuutusmaksu-prosentti olisi 0,75, 1,25 tai 2,75 prosenttia suoritettun palkan määrästä kuitenkin siten, että maksusta vähennetään aina 1 000 mark-

kaa. Julkisilta työnantajilta sairausvakuutusmaksua perittäisiin 1,25 prosenttia palkkojen määrästä. Työnantajan lapsilisämaksua perittäisiin vastaavasti kansaneläkemaksuprosenttiin sitoutuen 1, 2 tai 3 prosenttia palkkojen määrästä. Maksusta vähennettäisiin kuitenkin aina 1 000 markkaa.

Vakuutetun kansaneläkemaksu olisi 1,55 penniä kunnallisverotuksessa määrättyä veroäyriä ja sairausvakuutusmaksu pennin kunnallisverotuksessa määrättyä veroäyriä.

Sosiaalivaliokunta toistaa mietinnössään n:o 7/1989 vp., n:o 25/1988 vp., n:o 15/1987 vp., n:o 25/1986 vp. ja n:o 27/1985 vp. lausumansa kannan, että kuntien esitetyllä menettelyllä korkeammiksi tulevat välilliset työvoimakustannukset vaikeuttavat kunnallisten palvelujen kehittämistä. Valiokunta edellyttää hallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuja koskevan järjestelmän kehittämiseksi siten, että se kohtelee valtiota ja kuntia tasapuolisesti yksityiseen työnantajaan nähden ja seurakuntia kuntiin nähden, sekä siten, että menettelyyn ei sisälly kunnallisten palvelujen kehittämisen kannalta haitallisia vaikutuksia.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 1989

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinari sekä jäsenet Ala-Harja, Alaranta, Kan-

Valiokunta edellyttää hallituksen antavan pikaisesti esitykset, joilla työvoimavaltaiten yritysten asemaa parannetaan uudistamalla nykyisin palkkaperusteisina kerättävien sosiaaliturvamaksujen järjestelmää samalla huolehtien sosiaaliturvan riittävästä rahoituksesta.

Valiokunta pitää tärkeänä, että valtion ja kuntien keskinäistä kustannusten vastuunjakoa koskevat asiat käsitellään vuotuisten järjestely-asiakirjaneuvottelujen yhteydessä. Näin luodaan kunnille edellytykset ennakoida talousarvionsa perusteiden muutosta.

Hallituksen esityksen perusteluihin viitaten sosiaalivaliokunta pitää lakiehdotuksia tarpeellisina ja tarkoituksenmukaisina. Näin ollen valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin muuttamattomina.

Vielä valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakialoitteeseen n:o 89 sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

kaanniemi, Koistinen, P. Leppänen, Mäkipää, Nordman, Paavilainen, Stenius-Kaukonen, Taina, Törnqvist ja Väistö.

Vastalauseita

I

Eduskunta on vuosia vaatinut hallitukselta toimenpiteitä sosiaaliturvamaksujen määräytymisperusteiden muuttamiseksi. Hallitus ei milloin osin ole edes yrittänyt noudattaa eduskunnan tahtoa. Sosiaalivaliokunta tyytyy toistamaan vain kaikki entiset lausumat, joskin entistä tiukemmassa sävyssä.

Hallitus esittää edelleenkin kunnilta ja kirkolta perittäväksi muuta julkista sektoria kor-

keampaa sosiaaliturvamaksua, mikä on vielä huomattavasti yksityisen sektorin maksua korkeampi. Yksityisen sektorin työnantajien sairausvakuutusmaksu on vain 1,45 %, kun kunnilta kerätään 3,95 %, seurakunnilta 4,20 % ja valtiolta 2,70 % ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

Työnantajan kansaneläkemaksuun hallitus esittää kaikilla tasoilla 0,5 %:n alennusta. Se

merkitsee sitä, että valtion takuusuoritus kansaneläkerahastoon kasvaa 960 miljoonalla markalla. Se on omiaan estämään kansaneläkeuudistuksen IV vaiheen toteuttamisen ja välttämättömän lisäosan tasokorotuksen.

Työnantajan lapsilisämaksujen perimättä jättämisellä annetaan kaikille työnantajille jo lähes 5 miljardin markan helpotus ensi vuonna. Näillä varoilla voitaisiin korottaa lapsilisiä yli kaksinkertaisiksi.

Tässä vaiheessa ehdotamme kaikkiin työnantajamaksuihin porrastusta siten, että niissä otettaisiin huomioon sekä poistot että varaukset, jolloin maksut eivät rasita nykyisellä tavalla työvoimavaltaisia yrityksiä. Pienyritykset tulisi sen sijaan mahdollisuuksien mukaan va-

pauttaa maksuista. Esitämme, että kuntatyöntantajille ei aseteta muita suurempia maksuja.

Hallitus esittää alennettavaksi kuntien lisäosakustannusten osuutta 0,77 pennistä 0,72 penniin veroäyryltä. Esitämme korotuksen poistamista kokonaan eli 62 §:n poistamista. Myös 59 § on poistettava, koska kansaneläkerahaston maksuvalmiuden turvaamiseksi takuusuoritus on säilytettävä 10 prosentissa.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun ehdotamme alennettavaksi 1,7 pennistä 1 penniin. Ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin näin kuuluvina:

1.

Laki

kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesti 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 3 §:n 2 momentti ja 5 §:n 1 momentti (*poist.*), sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 2 momentti (*poist.*) 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (307/82) ja 5 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72) (*poist.*), näin kuuluviksi:

3 §

— — — — —
Työnantaja suorittaa, niin kuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksuna 3,50 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Jos liiketoimintaa harjoittavan valtionverotuksessa verovelvollisen työnantajan viimeksi toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoittamien, kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen ja varausten yhteismäärä on ollut suurempi kuin 300 000 markkaa (*poist.*), maksun suuruus on viimeksi toimitettua verotusta seuraavana kalenterivuotena kuitenkin 5,50 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Jos tällaisen työnantajan edellä tarkoitettujen poistojen ja varausten määrä on ollut suurempi kuin 600 000 markkaa (*poist.*), on sanottu maksu 7,50 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. (*Poist.*) Kuitenkin valtiolta ja sen (*poist.*) laitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta, kunnalliselta liikelaitokselta, kunnalta ja

kuntainliitolta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntainliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta maksua peritään 4,45 prosenttia työntekijälle suoritettuna ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.
— — — — —

5 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

59 ja 62 §
(*Poist.*)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Tämän lain 3 §:n 2 momenttia sovelletaan vuonna 1990 maksetuista palkoista suoritettavaan työnantajan kansaneläkemaksuun ja 5 §:n 1 momenttia vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa. (*Poist.*)

2.

Laki**vuodelta 1990 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain 33 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (742/70), on säädetty vakuutetun sairausvakuutusmaksusta, on sanottu maksu *1 penni* vakuutetulle vuodelta 1990 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrätystä veroäyryltä.

<i>kansaneläkemaksu- prosentti</i>
3,50
5,50
7,50

<i>sairausvakuutusmaksu- prosentti</i>
0,75
1,25
2,75

Edellä olevan taulukon mukaan lasketusta maksusta vähennetään kuitenkin aina 1 000 markkaa. Työnantajan sairausvakuutusmaksua peritään kuitenkin valtiolta ja sen laitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta ja kunnalliselta liikelaitokselta, kunnalta ja kuntainliitolta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntaliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 1,25 prosenttia työntekijälle 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

2 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), on säädetty työnantajan sairausvakuutusmaksusta, peritään (*poist.*) työnantajan sairausvakuutusmaksua työntekijälle 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun palkan määrästä työnantajan sanottuna vuonna maksaman kansaneläkemaksun mukaan seuraava prosenttimäärä:

3 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

3.

Laki**työnantajan lapsilisämaksusta vuodelta 1990**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), on säädetty työnantajan lapsilisämaksusta, maksua peritään työntekijälle 1 päivänä tammikuuta 1990 ja sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä työnantajan sanottuna vuonna maksaman kansaneläkemaksun mukaan seuraavan taulukon mukaan:

<i>kansaneläkemaksu- prosentti</i>
3,50
5,50
7,50

<i>lapsilisämaksu- prosentti</i>
1
2
3

Edellä olevan taulukon mukaan lasketusta maksusta vähennetään kuitenkin aina 1 000 markkaa.

2 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 1989

Marjatta Stenius-Kaukonen

Pekka Leppänen

II

1. Yksityisen työnantajan sairausvakuutusmaksua on alennettava

Hallitus esittää yksityiseltä työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/87), perittävän sairausvakuutusmaksun suuruudeksi ensi vuoden alusta 1,45 %. Mainittua sairausvakuutusmaksua on vuoden 1988 valtiopäivillä korotettu keskustan vastustuksesta huolimatta 0,95 %:sta 1,20 %:iin vuodelle 1989. Edelleen on toukokuun 1989 alusta tehty lisäkorotus nykyiseen 1,45 %:iin tilapäisenä korotuksena. Tälläkin kertaa hallituksen alun perin markkinoima tilapäinen korotus näyttää jäävän pysyväksi.

Nykyisen hallituksen hallitusohjelmassa luvataan, että "hallitus parantaa työvoimavaltaiten yritysten asemaa uudistamalla nykyisin palkkaperusteisina kerättävien sosiaaliturvamaksujen rahoitusjärjestelmää". Hallitus toteuttaa tässä kohdin ohjelmaansa toistuvasti päinvastaisena. Korotus vuoden 1988 0,95 %:n tasosta 1,45 %:iin on merkittävä korotus.

Edellinen hallitus lupasi vuonna 1986 toisen lisämenoarvion yhteydessä, alennettaessa silloin työnantajan sairausvakuutusmaksua 0,5 prosenttiyksiköllä ja työnantajan kansaneläkemaksua samoin 0,5 prosenttiyksiköllä, että "hallitus valmistelee olemassa olevien selvitysten pohjalta vaihtoehtoja työnantajan sosiaaliturvamaksun palkkasidonnaisuuden vähentämiseksi niin, että muutoksesta voidaan päättää vuoden 1988 tulo- ja menoarvion yhteydessä". Nykyinen hallitus ei noudattanut edeltäjänsä päätöstä, vaan on lisännyt sosiaaliturvamaksun korotuksella rasitteita erityisesti pienille ja työvoimavaltaisille yksityisille yrityksille. Verouudistus on päinvastaisista lupauksista huolimatta edelleen lisännyt erityisesti pienten yritysten kustannuksia mm. veropohjan laajennuksen, poistojen heikentämisen ja pienten osakeyhtiöiden veronhuojennusalueen supistamisen johdosta.

Katsomme, että yksityisen työnantajan sairausvakuutusmaksu tulee palauttaa ensi vuoden alusta vuoden 1987 tasolle eli 0,95 %:iin maksettujen ennakoperinnän alaisten palkkojen määrästä.

2. Kirkko- ja kuntatyönantajien erisuuruuselle sairausvakuutusmaksulle ei ole perusteita

Työnantajan sairausvakuutusmaksu on vuonna 1988 ollut sekä kirkko- että kuntatyönantajalle muiden työnantajien maksua suurempi työttömyysturvaetuuksien veronalaistamisen johdosta. Hallitus toteutti vuoden 1988 valtiopäivillä vuotta 1989 koskevan lainmuutoksen, jossa kuntatyönantajalle vahvistettiin kirkkotyönantajaa alhaisempi sairausvakuutusmaksu. Tätä toimenpidettä ei lainkaan perusteltu. Käsitellyssä oleva hallituksen esitys sisältää saman periaatteellisen puutteen. Kunnat ja seurakunnat ovat työnantajina keskenään samassa asemassa. Näin ollen kuntia ja seurakuntia tulisi kohdella yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti. Tästä syystä myös seurakuntien sairausvakuutusmaksu olisi alennettava kuntasektorin sairausvakuutusmaksun kanssa samalle tasolle. Mitään perustetta asettaa mainitut työnantajahot eriarvoiseen asemaan ei ole olemassa. Hallitus ei ole myöskään neuvotellut esityksestään evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan kanssa. Käsiteltäessä eduskunnassa hallituksen esitystä n:o 40 eduskunta vastauksessaan edellytti hallituksen ryhtyvän toimenpiteisiin kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuja koskevan järjestelmän kehittämiseksi siten, että se kohtelee tasapuolisesti seurakuntia kuntiin nähden.

3. Sosiaaliturvamaksun porrastaminen tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämiseksi

Yhteiskuntaa koettelevan voimakkaan rakennemuutoksen ravistellessa maataamme on tarpeen etsiä uusia keinoja, joilla turvataan koko maan tasapainoinen alueellinen kehitys. Uusien keinojen osalta tässä yhteydessä nostamme viime vuoden tapaan esille vero- ja maksupolitiikan ottamisen lainsäädäntöön aluepoliittisena toimenpiteenä. Sanotusta syystä katsomme, että valiokunnan mietinnön perusteluissa olisi tullut lausua: "Valiokunta edellyttää, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin sosiaaliturvamaksun alueelliseksi porrastamiseksi maan tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämiseksi."

4. Sosiaaliturvamaksujärjestelmän kehittäminen

Käsiteltäessä vuoden 1988 valtiopäivillä sosiaaliturvamaksulainsäädäntöä keskustan edustajat vaativat työnantajan sosiaaliturvamaksujärjestelmän kehittämistä työvoimavaltaisten yritysten kannalta nykyistä oikeudenmukaisemmaksi ja työllisyyttä edistäväksi. Tuolloin sosiaalivaliokunnan mietinnössä edellytettiin, että hallitus antaa pikaisesti esityksen, jolla työvoimavaltaisten yritysten asemaa parannetaan uudistamalla nykyisin palkkaperusteisina kerättävien sosiaaliturvamaksujen järjestelmää. Viime keväänä käsiteltäessä hallituksen esitystä n:o 40 eduskunnan vastauksessa uudistettiin samansisältöinen vaatimus. Tästä huolimatta hallitus ei ole ryhtynyt eduskunnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Sama vaatimus uudistetaan nyt sosiaalivaliokunnan mietinnössä.

Hallitus ei kuitenkaan tähän saakka ole kunnioittanut eduskunnan tahtoa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietinnön perusteluissa lausuttaisiin:

”Valiokunta edellyttää, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin sosiaaliturvamaksun alueelliseksi porrastamiseksi maan tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämiseksi.”

Lisäksi ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvät ensimmäinen ja kolmas lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomina sekä

että valiokunnan mietintöön sisältyvä toinen lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

2.

Laki

vuodelta 1990 suoritettavasta sairausvakuutusmaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

2 §

Poiketen siitä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), on säädetty työnantajan sairausvakuutusmaksusta, peritään yksityisen yritystoiminnan piiriin kuulavalta työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/87), työnantajan sairausvakuutusmaksua 0,95 prosenttia työntekijälle 1 päivänä tammi-kuuta 1990 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan

määrästä. Työnantajan sairausvakuutusmaksua peritään kuitenkin valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin edellä mainitulta liikelaitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta ja kunnalliselta liikelaitokselta 2,70 prosenttia sekä kunnalta ja kuntainliitolta sairausvakuutusmaksua peritään 3,95 prosenttia ja evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntainliitolta sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta sairausvakuutusmaksua peritään 3,95 prosenttia työntekijälle 1 päivänä tammi-kuuta 1990 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

3 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 1989

Juhani Alaranta
Matti Väistö

Annikki Koistinen
Toimi Kankaanniemi